

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
11. oktober 2023

J nr. 2022 - 4131

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 11. september 2023 stillet mig følgende spørgsmål 407 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Theresa Scavenius (ALT) og ikkemedlem af udvalget (MFU) Peder Hvelplund (EL).

Spørgsmål 407

Fortalere for mere gasproduktion i Danmark fremhæver ofte lækageargumentet, hvorved andre lande vil øge indvindingen af gas, hvis Danmark indvinder mindre. Vil ministeren redegøre for sin vurdering af lækageargumentet, og afviger den fra Klimarådets vurdering om, at lækageeffekten ikke er særlig stor, hvorfor der vil være en nettoreduktion af drivhusgasser, hvis Danmark dropper gasudbuddet, jf. Klimarådets analyse »Danmarks indvinding af olie og gas i Nordsøen« fra juni 2020?

Svar

Der er forskellige faglige tilgange i litteraturen til spørgsmålet om lækageeffekt, som er grundigt belyst i baggrundsanalysen til Nordsøaftalen 2020. Baggrundsanalysen kan ses her: <https://kefm.dk/Media/E/7/Baggrundsanalyse.pdf>.

Analyserne af den globale klimaeffekt, som indgik i grundlaget bag Nordsøaftalen 2020, byggede i høj udstrækning på konklusionerne fra et norsk studie (Fæhn et al. 2017¹). Studiet så på effekterne af en lukning af produktion i eksisterende norske oliefelter. Forfatterne bag den norske analyse understreger, at konklusionerne ikke kan overføres til gas, da der blandt andet er bedre substitutionsmuligheder mellem gas og kul, hvor kul har et væsentligt højere klimaaftryk end gas. Klimarådet skriver hertil i deres analyse fra juni 2020, at gas i dag måske er mere grøn end kul (udleder mindre CO₂ ved afbrænding), men at naturgas fremadrettet i stigende grad er i konkurrence med vedvarende energi og dermed skal betragtes som et sort brændsel. Ministeriet bemærker således, at effekten dermed vil afhænge af, hvilket tidsperspektiv der anlægges.

¹ Taran Fæhn, Cathrine Hagem, Lars Lindholt, Ståle Mæland og Knut Einar Rosendahl (2017), Climate Policies in a Fossil Fuel Producing Country: Demand versus Supply Side Policies, Energy Journal, Vol. 38, No. 1, s. 77-102

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2809
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Ministeriet bemærker, at konklusionen er foretaget i en tid, hvor gas til EU kunne flyde frit fra Rusland. Den inddrager dermed ikke det langt større klimaaftryk fra flydende naturgas - LNG - end produktion af naturgas og transport heraf via rørledninger fra den danske Nordsø. Klimaaftrykket varierer fra felt til felt, men Energistyrelsen har oplyst, at klimaaftrykket fra LNG ud fra en generel betragtning formentlig typisk er over dobbelt så højt som dansk naturgas. Hertil kan jeg også oplyse, at det i Klimarådets analyse 2020 fremgår, at *"erstattes dansk gas primært af russisk gas eller LNG fra andre lande, som fragtes over lange afstande, vil dette trække i retning af en højere lækagerate. Omvendt vil det trække i retning af en lavere lækagerate, hvis gassen i højere grad produceres i nordeuropæiske lande som fx Norge eller Holland²".* I den nuværende situation kan det norske og hollandske gas ikke dække EU's behov. I de første 6 måneder af 2023 udgjorde LNG ca. 41 procent af EU's totale gasimport, herunder fra bl.a. USA, Mellemøsten og Nordafrika. Klimaregnskabet ser derfor anderledes ud nu end, da Klimarådet foretog deres analyse.

Samtidigt konkurrerer EU med Asien om LNG, hvor en øget europæisk import af LNG kan føre til øget brug af kul i Asien.

Samlet set er det således forbundet med stor usikkerhed at skønne globale klima-effekter særligt i tiden efter reduceret europæisk import af russisk gas og deraf følgende afhængighed af LNG.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard

² Klimarådet. Danmarks indvinding af olie og gas i Nordsøen juni 2020 s. 19